

Nunta

Povestitor:

Demult, tare demult, pe când sub mărăreția soarelui domneau triburile libere într-u pământ și soare, pe atunci se făcea ca un șef al unui asemenea trib (apare mirele) să-și aleagă pe cea mai frumoasă dintre femei să-i fie nevastă. Și aceasta era EA...(apare mireasa)

Mirele:

- Măine, la orele amiezii, cu toții se vor aduna, căci va fi nuntă mare.

Povestitor:

Mireasa, emoționată, privea pe cel din fața ei. Era fericită. Totuși era ceva acolo, în sufletul ei, ce-i spunea că avea să fie o zi cu mai multe peripeții decât s-ar fi crezut...(retragere personaj) Și iată că ziua cea mare veni (apare mireasa și prietena ei).

Mireasa

- Simți? E ceva în aer.

Prietena:

- Nu-ți mai fă atâtea griji...Totul va fi bine. Va trece și ziua asta cu bine. (Retragere prietenă → apare mirele + evantai → apropierea celor doi)

Povestitor:

Cei doi au ajuns în sfârșit împreună. Ea era a lui. Totul trebuia sărbătorit cum se cuvine. Dar chiar în mijlocul petrecerii, în

fața cortului de nuntă apărură un dar misterios. Era miniatura unui elefant. O statueta din fildeș. În marea vâlvă ce s-a produs nimeni nu a observat că mireasa... a dispărut. Dar unde ? (apare prietena).

Prietena:

- Cred că știu unde e mireasa. Conform legendei există obiecte ce pot captura suflete în ele. Iar a ta iubită e acum în statueta.

Mire:

- Ce e de făcut atunci ?

Prietena:

- E doar o singura soluție. Evantaiul. O va readuce la viață, dacă e condus de suflul dragostei tale.

Povestitor:

Așa că mirele a folosit evantaiul, precum îl învățase Mira, și încet încet, din statueta, un elefant în carne și oase s-a format și pe spatele lui stătea noua șefă de trib, mireasa. Astfel, dragostea s-a dovedit a fi încă o dată, capabilă să treacă de tăria pietrei, fie ea în ce formă, de statueta oarecare, sau de inimă.

Sfarsit

Clasa a IX-a, Colegiul National „Andrei Saguna” Sibiu

